

॥ अध्याय २९ ॥
 रुपयांच्यो राशी पसून करीत । जाल्यारूय कुस्तार मोल करप । रुपया तो भोव मोलादीक ॥१८८॥ म्हणलें,
 “श्यामा, घे हो हातांत । आसूं दी तो तुज्या संग्रहांत । व्हरून दवर देवाच्यांत । सदांच कर पुजन ताचें ॥१८९॥ आतां
 हें अशें कितें करता । विचारपाची कोणाची सत्ता । साई बरें वायट जाणटा । तोच दिवपी घेवपी समर्थ ॥१९०॥
 आसूं, आतां ही कथा आटापतां । विसव दिवया श्रोत्यांच्या चित्ता । जातूंतल्यान मनन आनी एकाग्रता । घडची
 कथा आयकतना ॥१९१॥ कितलेंय जरी केलें श्रवण । पचनी पडना मनना वीण । ताचेर करिनासतना निदिध्यासन ।
 वतलें श्रवण फुकट सगलें ॥१९२॥ तरी हेमाड साईक शरण । धरता मस्तकीं साईचे चरण । सगल्या साधनांचें हें
 साधन । फुडलें निवेदन फुडल्या अध्यायांत ॥१९३॥ संतसज्जनांनो तुमच्या आशिर्वादान । रचिल्लो भक्त हेमाडपंतान ।
 जय अणकारीत श्रीसाईसच्चरितांतल्यान । सपन कथाकथनं नांवाचो हो एकुणतिसावो अध्याय सोंपता हांगाच ॥

॥ श्रीसद्गुरूसाईनाथार्पणमस्तु ॥ शुभं भवतु ॥

१. माधवराव देशपांडे. २. कापाझदाद. ३. एकाग्रताय.

॥ श्रीसाईसच्चरीत ॥ ३९७